

Балада золотої Цибулі

Іван Федорович Драч

Вона – золотошока богиня продажних ринків –
Маятником погойдується в гроні вінка,
Обнявши за шию горбату тітку Горпину.
Вона – заплетена німфа в зів'ялі коси подруг,

Обмацана мільйонами ласих очей,
Прагне збутися своєї золотавої
цноти?

Вона – малесенька баня підземних
церковок –

Дрижить за свою золоту віруючу душу

Перед язичницькою
захланністю тупого ножа!
Почервоній – простягаючи
за її золото

сміття

своїх мідяків!

Вона вже чує, як мліють її

золоті груди

В передчутті газових

обіймів джигуна Вогню.

Вона – королева краси сільських
світанкових

базарів –
Принишло сидить на гауптвахті
солдатської кишені,

Невинна золота фея жорстокого
Апетиту.

Вона – рідна сестра черствого
житнього Хліба

І близнючка-сестриця
біложупаниого Часнику,

**Вона — золота граната у пашу студентського голоду,
Затята суперниця розвареної рохлі Картоплі,
Вірна подруга кухонної скромниці Солі**

**Мала Жанна д'Арк на всіх англосаксів-мікробів,
Вона — ніжна Лаура якогось
кирпатого Петра Петрарки
З київського технічного училища на Подолі,
Захована у теплиці його саморобної валізки**

**Чи вона — забута, занедбана Цибулина Попелюшка,
Що безіменно зітліє у шлунку якогось бонзи**

A close-up photograph of onions on a rustic wooden cutting board. One onion is sliced in half, revealing its white interior. Another onion is whole with its root still attached. In the foreground, there are several thin, white onion rings. The background is dark and out of focus, showing more of the wooden surface.

**Вона, золота-золотісінька, не знає,
як їй судилось вмерти,
Чи судилось лягти їй святими білими німбами
На нерозгадану тайну пшеничної скибки**

**Чи вона має крутити хула-хуп перед кривавим
Шашликом
На срібному тлі грузинського князя Шампура...**